

هدف علم و فلسفه

علم برای عمل، فلسفه برای نتیجه

عالیم بی عمل چون درخت بی گمراست

بنیان تمدن اروپا بر روی سه پایه استوار شده است. دین، فلسفه، علم، در دوره های قدیم دین و فلسفه با یکدیگر همدوش بود در قرون وسطی دین و فلسفه چنان باهم آمیخته بود که امتیاز آن دشوار مینمود. در آغاز نهضت جدید، دین از فلسفه جدا شد و بتدریج فاصله مابین آنها بیشتر می شود، ضمنا در دوره جدید اهمیت عام بیشتر از سابق شده و در نواحی مختلف زندگانی تقویت یافته است.

دین و فلسفه و علم، هر یک برای خود هدفی دارند. ولی باید گفت علم دو هدف دارد: علم و عمل؛ یعنی بعضی علوم را فقط برای دانستن می آورند و بعضی دیگر را برای کار بستن، به مین مناسبت علوم را بدو دسته تقسیم میکنند: عملی و نظری.

در روزگار قدیم عام را برای دانستن می آموختند و نه که را مایه سعادت و مسرت میدانستند، پر وان فلسفه اشراف در تکررات خود لذت و نشاطی به اندازه میباشتند و بهمین اندازه دلخوش بودند. اکنون نیز کم و بیش اشخاصی وجود دارند که به افکار و نظریات علمی توجه دارند و به جنبه علمی چندان اهمیتی نمیدهند، این طریقه در اروپا شیوع دارد که غالبا علوم را فقط برای دانستن می آورند و گمان میکنند حقایق علمی خود بخود دارای اهمیت است.

در امر یک اعلم هدف دیگری دارد، آنچه می چیز را برای عمل می آورند نظریات عامی اگر با عمل تطبیق نشود قدر و قیمتی نخواهد داشت، امر یک اعلم را برای تفکر و تأمل نمیخواهد بلکه علم راوسیله برای زندگانی عملی میداند بنابراین میتوان گفت در امر یک اعلم بمنزله حرفا است که مردم آنرا برای تطبیق بر مقتضیات زندگی تحصیل میکنند

در دانشگاه‌های اروپا علوم را برای بحث و تحقیق یاد میدهند ولی دانشمند امریکائی علم را بشما گردان خود می‌آورند که حقایق آنرا در زندگانی عمومی با عمل تطبیق کنند؛ در اروپا مؤسسه‌های علمی را دولت بوجود می‌ورد ولی در امریکا یشتر از ۵۰۰ مؤسسه علمی بخراج کارخانجات و شرکتهای تجاری تأسیس شده است و این نکته بخوبی میرساند که هدف علم در نظر امریکائی و اروپائی تاچه اندازه تفاوت دارد اگر بخواهیم راجع آینده علوم و پیشرفت‌هایی که ممکن است در قرون آتیه نصیب انسان بشود، مطالعاتی بعمل آوریم، جایی بهتر از امریکا بdest نمایم و درین، زیر امریکا نظریات و افکار را یک‌طرف گذاشته باسرعت تمام بطرف زندگانی «عملی» پیش میرود و دنیارا بطرف تمدنی که اساس آن بر روی تجزیه و عمل گذاشته شده دعوت می‌کند ولی تمدن اروپا هنوز عادات و اوهام قدیمی خود را ازدست نداده و از جنبه دینی و ادی و فلسفی، اصول سابق را تعقیب می‌کند.

اکنون بهترین کتابهای فلسفی و روحی در امریکا منتشر می‌شود برای آنکه امریکا از قید قرون وسطی رهایی یافته و راه جدیدی را پیش گرفته است، امریکائی «مطلوبِ نفس و نفس» نمی‌فهمد و علم را فقط برای عمل می‌خواهد.

امریکائی «زندگی ماشینی» دارد، دانشمندان امریکایی گویند که فلسفه‌ای که نتیجه عملی نداشته باشد بهمچنین نهاده نمایند، نظریه حیمس اینست: مقیاس حقیقت فائدہ ایست که از آن بدست می‌آید. «و بهمین مناسبت فلسفه اورا «فلسفه عملی» مینامند مشارالیه می‌گویید: حقایق علمی و فلسفی را در صورتی میتوان حقیقت نامید که بتوانیم در زندگانی عملی از آن استفاده کنیم و اگر نتیجه عملی نداشته باشد «حقیقت» نیست. اگر کتابهای فلسفی اروپا را بخوانید خواهید دید که در فلسفه اروپائی فقط تفکر و تأمل را مورد توجه میدانند ولی فلسفه امریکائی جزو تجزیه و عمل هدفی ندارد فلسفه اروپا ساکن ویروح است ولی فلسفه امریکا بر انشاط و حرکت است، اروپا از اینجهمت بالمریکا خیلی تفاوت دارد.

حالا بهینیم علم در مرحله جدید خود که تجزیه و عمل را مورد توجه قرار داده چه تأثیراتی در زندگی عمومی دنیا داشته است.

نفوذ علم در زندگی خیلی بیشتر از آنست که بتوانیم تمام جزئیات آنرا

شرح بدھیم.

سرعت و حرکت از خصایص عصر جدید است که ماشین در حمل و نقل استعمال میشود سایقاً در دنیا جز شتر و استر وسیله‌ای برای حمل و نقل و مسافرت بوده ولی اکنون وسائل ماشینی دنیا را بهم ارتباط داده و ضمناً زندگی مدنی را باحرکت و فعالیت همراه ساخته است.

وقتی صحبت از سرعت و حرکت بمعانی می‌آید، باید موضوع روابط پستی و مخابرات تلفنی را فراموش کرد، تلفن و تلگراف و رادیو قبایه تمدن مارا عوض کرده و صورت جدیدی آن داده است.

نفوذ ماشین در تهیه مصنوعات کمک‌بزرگی بر فاهیت زندگی کرده و اکنون اشیا خاص قیمتی میتوانند از لوازم زندگی عصر حاضر که با قیمت خوبی مناسبی تهیه میشود استفاده کنند.

لازم نیست مانشایع علم را بیکیک ذکر کنیم، کافیست شما باطراف خودتان نظر کنید و شایع آنرا به بینید،

علم جدید در عین حال که زندگی مارا بارفاهیت و سرعت همدوش ساخته از سبب فکری تأثیرات دیگری داشته است ما بقدرت عام خوبی مشکلات زندگی را از پیش برداشته ایم ولی در عین حال بعضی طبیعت آشنا شده و متوجه موقعیت خودمان شده‌ایم. سایقاً تصور میکردیم زمین مرکز عالم است و آفتاب و ماه و ستاره‌ان را با خاطر ما براین قبه نیلگون جای گرفته‌اند، آن روزها زمین مادر میان اجرام سماوی عنوان ریاست داشت و کاینات در اطراف آن دور میزدند، «کوپرنیک» آمد و اساس معتقدات مارازیم را روکرد و بما گفت که زمین نیز مثل هزارها کرات دیگر در این فضای یکران سرگردان است.

از جنبه معنوی ماخوذمان را اشرف مخلوقات میدانستیم ولی «داروین» این فکر را متزلزل ساخته افکار تازه‌ای بمداد، نظریه «تطور» اگرچه فوائد زیادی برای ماداشت ولی کبر و نخوت مارا تقلیل داد و مقام مارا پائین آورد.

نظریات جدید راجع به قوه عصبی و افکاری که راجع به تربیت انسان تازگی در امریکا بوجود آمده تغییرات دیگری در زندگی خواهد داد . نظریه «مسلکی» که در امریکا شایع شده از خیلی جهات بالافکار اروپائی اختلاف دارد . پیروان این نظریه جزء برهمانی تجربه قدمی بر نمیدارند و چیزهای را که عمل مؤبد آن نباشد مورد تردید قرار میدهند ، در اروپا نیز نظریات تازه‌ای راجع به «علم الروح» هست که غالباً افکار شخصی را مورد توجه قرار میدهند ، بدینهی است وقتی بنای چیزی بر تفکر گذاشته شد اختلافات زیادی در آن رخ میدهد و لی نظریات امریکائی بر روی تجربه استوار شده و طبیعی است که نتایج تجربه کمتر ممکن است اختلافات فاحشی با یکدیگر داشته باشد .

بطور خلاصه امریکائی در علم الروح تجربه رأیش از هر چیز اهمیت میدهد و ضمناً از سایر علوم برای روشن ساختن خفایای روح انسانی استفاده میکند بعقیده آنها شبیه آنی در این قسمت دارای نفوذ مخصوصی است .

یکی از امریکائیها میگویند افکار منفی زائیده مواد قلیائی است یعنی وقتی مواد قلیائی در خون زیاد شد فکر جنبه منفی بخود میگیرد ، ممکن است این سخن صحیح نباشد ولی بخوبی ثابت میکند آن امریکائی برای تغییل افکار انسان تاچه‌اندازه بسیار حد تجربه و عمل نزدیک شده است .

خلاصه اینکه در عصر جدید ، هدف عالم و فلسفه عوض شده است علم را برای عمل میآموزند و فلسفه را برای نتیجه ، این حادثه تغییرات زیادی در زندگی داده ولی نتایج بزرگ و امید بخش دیگری دارد که بتدریج ظاهر میشود ، روزی که این فکر بر سراسر دنیا حکم فرما شود و عمل باعلم و نتیجه بافلسفه همدوش گردد ، مطمئناً جهان ماصورت دیگری خواهد داشت .